

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XIV. Inclinat caput.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

simum, quod jam aperis, ut in manus Patris emittas spiritum tuum, peto, ut dum ego aperiam os meum, ut emittram spiritum meum, ex hoc ore eadem prodeant, quæ cum morereris, ex ore tuo, hæc ultima verba: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.*

§. XIV.

Inclinat caput.

SEquitur ultimum ordine, sed primum dignitate de Christo patiente mysterium, quod est omnium prodigiorum longè maximum, mors DEI immortalis. Itane verò? ergo ut vivat vilis vermiculus terræ, moritur Dominus cæli! Quamdiu procabit amorem meum Amor divinus? Quot ludos aget? quot scenas peraget? quot personas sustinebit? Egressus est ut sponsus, currit ut gigas, jacuit ut infans, fugit ut exul; ambulavit ut peregrinus, obedivit ut subditus, ministravit ut servus, luctatus ut miles, docuit ut Magister, sanavit ut Medicus. Et quas non scenas in gratiam mei egit in præsepi, in stabulo, in fœno, in domibus, in vicis, in compitis, in castellis, in Templis, in Synagogis, in oppidis, in urbibus, in solitudine, in montibus, in vallibus, terra, ac mari? in horto Gethsemani, in domo Annæ, in ædibus Caiphæ, in prætorio Pilati, in palatio Herodis, & tandem in paribulo crucis? Adhuc pergic amare hominem Jesus? necdum incipis amare ô homo JESUM! Post omnia moritur ut reus. Antequam moreretur, tacite secum ingeminabat hæc verba Prophetæ: *Quid est quod debui facere vi-*

Christi
in nos
benefi-
cia.

Isa. 4. 5.

Et uses homo: cum esses in cœlo, descendisti ad
 terram, delevisti chirographum mortis, solvisti
 debitum peccati, totum hominem sanum fecisti,
 perditum mundum redemisti. *Quid ultra debuisti
 facere, & non fecisti?* Nunc transi ex mundo ad Pa-
 trem. Reliquisti nobis carnem in cibum, langui-
 nem in potum, vestes in operimentum, merita in
 pretium, Sacramenta in pharmacum, teipsum in
 pretium. *Quid ultra debuisti facere, & non fecisti?*
 Creasti animam nostram ad imaginem tuam,
 corpus de luto terræ formasti, dedisti Angelos
 nobis in ministros, animantia in usum, totam
 terram in domicilium, cœlum in regnum. Claude
 jam oculos, morere tandem. *Quid ultra debuisti fa-
 cere, & non fecisti?* Sudasti ut agonizans, compre-
 hensus es ut fur, cæsus ut mancipium, velatus ut
 pseudopropheta, accusatus ut seductor, conspu-
 tus ut blasphemus, illusus ut stultus, crucifixus ut
 latro: *Quid ultra debuisti facere, & non fecisti?* Præ-
 cepisti soli ut nos illuminaret, terræ ut sustineret,
 igni ut calefaceret, aquæ ut lavaret, aëri ut reso-
 cillaret. *Quid ultra debuisti facere, & non fecisti?* Re-
 quiesce tandem ab universo opere, quod patra-
 sti. Quiescat jam tua justitia in puniendo homi-
 ne. Sapiētia in excogitando quid possit facere
 homini, misericordia in conando benefacere ho-
 mini, bonitas in amando. Cum jam nihil supersit
 ultra quod possis facere pro homine, tandem
 morere. Itaque Amor ille æternus, cum ultra non
 esset quo se proderet, faciendo, vel patiendo, op-
 presso immenso amoris pondere, quo antea in-
 clinaverat cœlos, & descenderat ad terras, incli-
 nat caput ut descendat ad inferos. Nec sine arca-
 no mysterio id fecit, altoque Sacramento. Pri-
 mùm, ne post digna æternis suppliciis scelera, pu-
 taret

taret mundus JESUM hominibus implacabiliter iratum, offensumque è mundo abire, averfus à cœlo, conversus ad homines, versus terram caput inclinat, antequàm expirat. Deinde spiritum quem jam Patri commendaverat, effusus in Matrem stantem juxtà crucem, supremum halitum ad illam direxit; ut inde mundus edoceret, neminem securiùs exire è mundo, quàm qui extremum spiritum dirigit ad Mariam. Ad hæc, inditurus meliorem animam telluri DEUS, pronâ facie spiravit in illam secundò spiraculum novæ vitæ. O JESU, video, hora est ut transeas à nobis ad Patrem; morere ergo vita nostra, morere. Suspensa sunt omnia in cœlo & in terra, summa expectatione mortis tuæ. In te unum jam morientem omniù oculi, atque ora convertuntur. Expectat Pater tuus apertis manibus, ut spiritum sibi commendatum excipiat: expectant Angeli, ut tibi de cruenta victoria applaudant, & gratulentur: expectat limbus, ut tuo splendore illustretur: expectant captivæ tot sæculi animæ, ut per te libertati restituantur: expectant peccatores, ut pectora ex dolore percutiant: expectat terra, ut tremoribus concutiat; petræ, ut scindantur, monumenta ut aperiantur, velum templi, ut scindatur: expectat mundus, ut tua morte renoveretur, expectant homines, ut redimantur, denique condita omnia in cœlo, & in terra, totaque rerum universitas mortem tuam, tanquàm rem maximi momenti, infiniti ponderis, ac immensi stuporis, à quo rerum omnium salus dependet, avidissimè expectant. Christus ergo quasi annuens omnium votis & expectationi, inclinat caput, quasi dicat: *Levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra.* O JESU, priusquàm moreris,

Christi
mors
omniù
expe-
ctatissi-
ma.

Luc. 21.
28.

Bb 3

leva-

levamus capita nostra ad te, qui inclinas caput tuum ad nos. *Domine inclina aurem tuam, & exaudi nos.* Unum autem jam petimus: dum abis è vita, & è mundo, *Mane nobiscum Domine, quoniam advesperascit, & inclinata jam est dies:* ut per te, qui inclinasti cœlos, & descendisti; per te, & mortem tuam, ascendamus ad cœlos.

Luc. 24.
28.

§. XV.

Valedicit omnibus.

INter alias rationes cur Christus caput inclinet, hæc non est postrema, ut extremum diceret vale toti mundo, & omnibus qui erant in mundo, quasi diceret: Vale terra, quam lachrymis, sudore, sanguine toto ex omnibus venis prodige effuso, toties irrigavi. Vale aër, in te hæctenus spiritum duxi, & spiravi, nunc ecce, tempus est ut expirem. Vale popule mi dilecte, & è millibus electe, non feci taliter omni nationi. *Sicut mater uni-*

2. Reg. 1. *cum amat filium suum, ita ego te diligebam. Inveni te in*
26. *terra deserta, in loco horroris, & vasta solitudinis: circum-*
duxi te, & docui, & custodivi, quasi pupillam oculi
Deut. 32. *mei. Sed eheu! DEVM qui te genuit, dereliquisti, &*
19. *oblitus es Domini Creatoris tui. Vale Jerusalem, cu-*
Num. 18. *jus vicus, & plateas toties in sudore vultus mei*
obambulavi, in cujus Synagoga, & Templo præ-
dicavi regnum DEI: *Jerusalem, cujus filios toties volui*
Matt. *congregare quemadmodum gallina congregat pullos*
23. 37. *suos sub alas, & noluisti: Jerusalem, quam olim per*
Isa. 6. 1. *Prophetam meum admonui: Surge, illuminare Ierusalem,*
quia venit lumen tuum, & gloria Domini super te orta est:
quia ecce tenebra operient terram, & caligo populos,
super te autem orietur Dominus. Imò jam pridem super te ortus fui,
quando juxtà muros tuos natus fui in Bethleem. Tunc visitavi te oriens ex
alto,